

mnou, aby byli souzeni za skutky své, ať byly dobré, nebo ať byly zlé.“ (3. Nefi 27:14.) Ten, kdo žije zasvěceným životem, se nesnaží využívat toho druhého, ale pokud vůbec k něčemu dojde, nastaví druhou tvář, a pokud má vydat suknici, dá i plášť. (Viz Matouš 5:39–40.) Spasitelova nejpřísnější pokárání patřila pokrytcům. Pokrytectví je nesmírně ničivé, nejen pro samotného pokrytce, ale také pro ty, kteří sledují jeho chování, zejména pro děti. Ničí víru, zatímco čestnost je úrodnou půdou, v níž seménka víry vzkvétají.

Zasvěcený život je něco krásného. Jeho síla a vyrovnanost jsou jako „velmi plodný strom, jenž je zasazen v dobré zemi u čistého potoka, kterýžto strom vydává mnoho cenného ovoce“. (NaS 97:9.) Zvláště významný je vliv zasvěceného muže nebo ženy na druhé, zejména na ty nejbližší a nejdražší. Zasvěcení mnohých, kteří nás předešli, a ostatních, kteří žijí mezi námi, pomohlo položit základy pro naše štěstí. Podobně i budoucí generace budou čerpat odvahu z vašeho zasvěceného života a budou si uvědomovat, že vám dluží za to, že mají vše, na čem skutečně záleží. Kéž zasvětime sami sebe, jako synové a dcery Boží, „abychom, až se zjeví, byli jako on, neboť ho budeme viděti takového, jaký je; abychom mohli míti tuto naději“ (Moroni 7:48; viz také 1. Janova 3:2), o to se modlím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. *Man's Search for Happiness* (brožurka, 1969), 4–5.
2. B. H. Roberts, „Brigham Young: A Character Sketch“, *Improvement Era*, June 1903, 574.
3. Thomas Carlyle, *Past and Present* (1843), 251.
4. Viz Thomas S. Monson, „Připravenost přináší požehnání“, *Liahona*, květen 2010, 64–67.
5. „Rodina – prohlášení světa“, *Liahona*, říjen 2004, 49.

President Dieter F. Uchtdorf

Druhý rádce v Prvním předsednictvu

O tom, na čem záleží nejvíce

Pokud vám život, jeho uspěchané tempo či jiné obtíže brání [pocítovat radost], pak je možná teď ten správný čas k tomu, abyste se znovu zaměřili na to, na čem záleží nejvíce.

Je pozoruhodné, jak moc se můžeme naučit o životě, když studujeme přírodu. Například vědci se mohou podívat na letokruhy stromu a učinit odborný odhad týkající se podnebí a růstového prostředí před stovkami a dokonce i tisíci lety. Jedna z věcí, kterým se naučíme, když studujeme růst stromů, je ta, že během období, kdy panují ideální podmínky, rostou stromy obvyklou rychlostí. Avšak během období, kdy růstové podmínky ideální nejsou, se růst stromů zpomaluje a stromy věnují svou energii základním faktorům nutným pro přežití.

Teď si možná někteří z vás říkají: „To všechno je moc hezké a užitečné, ale co to má společného s létáním letadlem?“ Inu, dovolte mi to vysvětlit.

Byli jste už někdy v letadle a zažili jste turbulence? Nejčastější příčinou turbulencí je náhlá změna proudění vzduchu, která způsobí, že se letadlo začne propadat, vybočovat z kursu a naklánět se. Ačkoli letadla jsou stavěna tak, aby odolala mnohem větším turbulencím než těm, s nimiž se setkáte při běžném letu, mohou být turbulence i tak pro cestující znepokojující.

Co podle vás udělá pilot, když se dostane do turbulence? Začínající pilot si může myslet, že dobrou strategii je zvýšit rychlost, protože pak proletí turbulencí rychleji. To však může být špatné rozhodnutí. Profesionální piloti vědí, že existuje určitá optimální rychlost průletu turbulencí, která minimalizuje negativní účinky turbulence. A to ve většině případů znamená, že rychlost snížíte. Stejná zásada platí i pro zpomalovací prahy na silnicích.

Když tedy čelíme nepříznivým podmínkám, je dobrou radou to, že trochu zpomalíme, srovnáme kurs a soustředíme se na to nejdůležitější.

Tempo moderního života

Toto je prosté, ale velmi důležité ponaučení, které musíme znát. Možná nám to připadá logické, mluvíme-li o stromech nebo turbulencích, ale je udivující, jak snadné je ignorovat toto ponaučení, jde-li o uplatňování těchto zásad v každodenním životě. Když se zvyšuje stres, přicházejí potíže nebo nás postihne nějaké neštěstí, tak se příliš často pokoušíme udržet si totéž zběsilé tempo, nebo dokonce i

zrychlíme v domnění, že čím rychleji půjdeme, tím dříve se z toho dostaneme.

Zdá se, že typickým znakem moderního života je to, že neustále nabíráme na rychlosti, bez ohledu na turbulence či překážky.

Upřímně řečeno, je poměrně snadné být v jednom kole. Všichni dokážeme vymyslet seznam úkolů, které přehltní náš rozvrh. Někteří si dokonce mohou myslet, že jejich osobní hodnota závisí na délce jejich seznamu úkolů. Volná místa v kalendáři zaplavují seznamy schůzek a drobností – a to i v době stresu nebo únavy. Protože si zbytečně komplikují život, pocítují často zvýšenou míru frustrace, méně radosti a mají pocit, že jejich život nemá skoro žádný význam.

Říká se, že z jakékoli ctnosti dohnané do extrému se stává neřest. A to jistě platí i pro přehlcování našeho denního rozvrhu. V určitém bodě se z milníků mohou stát mlýnské kameny a z ambicí brzda našeho pokroku.

Jaké existuje řešení?

Moudří lidé chápou ony zásady týkající se letokruhů a turbulencí a uplatňují je. Vzдорují pokušení držet krok se zběsilým tempem každodenního života. Řídí se radou: „V životě toho lze dělat více, než jen zvyšovat jeho rychlost.“¹ Stručně řečeno, soustředí se na to, na čem záleží nejvíce.

Starší Dallin H. Oaks na jedné z nedávných generálních konferencí učil: „Musíme se zříci některých dobrých věcí, abychom si vybrali jiné, které

jsou lepší nebo nejlepší, protože rozvíjejí víru v Pána Ježíše Krista a posilují naši rodinu.“²

Hledání těch nejlepších věcí nás nevyhnutelně vede k základním zásadám evangelia Ježíše Krista – k oněm jednoduchým a nádherným pravdám, jež nám zjevil laskavý, věčný a vševědoucí Otec v nebi. Tyto základní nauky a zásady, ač dostatečně jednoduché, aby jim porozumělo i dítě, poskytují odpovědi i na ty nejsložitější životní otázky.

V jednoduchosti se skrývá krása a srozumitelnost, což občas při své touze po spleťtých řešeních nedoceňujeme.

Například krátce poté, co astronauti a kosmonauti obkroužili zemi, pochopili, že propiska jim ve vesmíru psát nebude. A tak se několik velmi chytrých lidí pustilo do práce, aby tento problém vyřešili. Vyžádalo si to tisíce hodin a miliony dolarů, ale nakonec vyvinuli pero, s nímž je možné psát kdekoli, při jakékoli teplotě a téměř na jakémkoli povrchu. Co však dělali astronauti a kosmonauti do doby, než byl problém vyřešen? Prostě používali obyčejnou tužku.

Leonardu da Vincimu je přisuzován citát: „V jednoduchosti spočívá skutečná důmyslnost.“³ Když se podíváme na základní zásady plánu štěstí, plánu spasení, můžeme v jeho prostotě a jednoduchosti poznat a ocenit, jak vytríbená a obdivuhodná je moudrost našeho Nebeského Otce. A když pak své názory přizpůsobíme názorům Jeho, rozvíjí se moudrost naše.

Moc základních zásad

Vypráví se příběh o slavném fotbalovém trenérovi Vinceovi Lombardim, který vždy první den tréninku prováděl určitý rituál. Zvedl fotbalový míč, ukázal ho sportovcům, kteří fotbal hráli již mnoho let, a řekl: „Pánové, ... toto je fotbalový míč!“ Mluvil o jeho velikosti a tvaru i o tom, jak do něj mohou kopat, jak ho mohou držet nebo s ním nahrát. Pak vzal svůj tým ven na prázdné hřiště a řekl: „Toto je fotbalové hřiště.“ Obešel ho s nimi a popisoval jim jeho rozměry, tvar, pravidla i to, jak se fotbal hraje.⁴

Tento trenér věděl, že i tito zkušení hráči, a vlastně i celý tým, mohou být opravdu dobří jedině tehdy, když si osvojí základní zásady. Mohli trávit čas nacvičováním složitých způsobů, jak obelstít protihráče, ale dokud si neosvojí základní zásady hry, nikdy se nemohou stát vítězným týmem.

Myslím si, že většina z nás instinktivně rozumí tomu, jak důležité základní zásady jsou. Jen nás někdy rozptyluje mnoho dalších věcí, které nám připadají lákavější.

Tištěné materiály, rozličné mediální pořady, elektronické nástroje a zařízení – všechny užitečné, používáme-li je správně – se mohou stát škodlivou zábavou nebo nás mohou citově izolovat od druhých.

Uprostřed velkého množství hlasů a možností však stojí pokorný muž z Galileje s otevřenou náručí, a čeká. Jeho poselství je prosté: „[Pojď], následuj mne.“⁵ A neříká to s výkonným megafonem, ale hlasem tichým a jemným.⁶ Základní poselství evangelia se může velmi snadno ztratit uprostřed záplavy informací, které do nás narážejí ze všech stran.

Svatá písmena a mluvená slova žijících proroků zdůrazňují základní zásady a nauky evangelia. K těmto základním zásadám, k těmto čistým

naukám, se vracíme proto, že jsou branou k pravdám, jež mají hluboký význam. Jsou vstupními dveřmi k povznášejícím a významným zážitkům a zkušenostem, které bychom jinak nebyli schopni pochopit. Tyto prosté základní zásady jsou klíčem k tomu, jak žít v souladu s Bohem a s druhými lidmi. Jsou klíčem, který otevírá okna nebes. Přinášejí nám onen pokoj, radost a porozumění, které Nebeský Otec slibuje svým dětem, které Mu naslouchají a jsou Ho poslušny.

Draží bratři a sestry, uděláme dobře, když trochu zpomalíme, když budeme pokračovat optimální rychlostí podle svých okolností, když se budeme soustřeďovat na to důležité, když otevřeme oči a budeme upřímně hledět na to, na čem záleží nejvíce. Pamatujme na základní pravidla, která dal Nebeský Otec svým dětem a která nám poskytnou základ pro bohatý a plodný život ve smrtelnosti se zaslíbením věčného štěstí. Naučí nás, abychom všechny tyto věci konali v moudrosti a pořádku; neboť není nutné, abychom běželi rychleji, nežli máme sil. Ale je nezbytné, abychom byli pilní, a tím získali cenu.⁷

Bratři a sestry, budeme-li pilně konat to, na čem záleží nejvíce, povede nás to ke Spasiteli světa. To je ten důvod, proč „mluvíme o Kristu, radujeme se v Kristu, kážeme o Kristu, prorokujeme o Kristu ... [abychom mohli] vědět, k jakému prameni [můžeme] hledět pro odpuštění hříchů svých“.⁸ Uprostřed spletnosti, zmatku a spěchu moderního života je toto ta „vyšší cesta“.⁹

Jaké tedy jsou základní zásady?

Kdykoli se obracíme ke svému Nebeskému Otci a usilujeme o Jeho moudrost ohledně toho, na čem záleží nejvíce, znovu a znovu zjišťujeme, že důležité jsou čtyři klíčové

vztahy: vztah s Bohem, se svou rodinou, s bližními a se sebou samotným. Kdykoli upřímně zhodnotíme svůj život, poznáme, kdy jsme se odchýlili od oné vyšší cesty. Oči našeho porozumění budou otevřeny, a poznáme, co je třeba udělat, abychom očistili své srdce a znovu v životě nabrali správný směr.

Zprv – tím nejposvátnějším a nejdůležitějším je náš vztah s Bohem. Jsme Jeho duchovní děti. On je náš Otec. Přeje si, abychom byli šťastní. Budeme-li Ho vyhledávat, učit se o Jeho Synu, Ježíši Kristu, a otevírat srdce vlivu Svatého Ducha, náš život se stane vyrovnanějším a klidnějším. Budeme-li dělat to, co je v našich silách, abychom žili podle Božího věčného plánu a dodržovali Jeho přikázání, budeme pociťovat více pokoje, radosti a uspokojení.

Vztah se svým Nebeským Otcem vylepšujeme tím, že se o Něk učíme; že s Ním rozmlouváme, činíme pokání z hříchů a aktivně následujeme Ježíše Krista; neboť „žádný nepřichází k Otci

než skrze [Krista]“.¹⁰ Abychom mohli vztah s Bohem posilovat, je třeba, abychom občas smysluplně trávili čas jen s Ním. S pokorou dbát na denní osobní modlitbu a studium písem a vždy se snažit být hodni platného chrámového doporučení – to jsou příklady toho, do čeho můžeme moudře investovat čas a úsilí, abychom se přiblížili k Nebeskému Otci. Následujme výzvu žalmisty: „Upokojtež se, a vězte, [že já jsem] Bůh.“¹¹

Náš druhý klíčový vztah je ten s naší rodinou. Jelikož „žádný jiný úspěch nemůže vynahradit selhání v rodině“¹², musí mít naše rodina vysokou prioritu. Hluboké a láskyplné rodinné vztahy budujeme tím, že společně děláme jednoduché věci – jako je rodinná večeře, rodinný domácí večer nebo prostě jen společná zábava. V rodinných vztazích definují *lásku* ve skutečnosti tři písmena: *č-a-s*, čas. Věnovat čas jeden druhému je klíčem k rodinné harmonii. Bavíme se spíše mezi sebou než jeden o druhém.

Jeden od druhého se učíme a vážíme si toho, co nás odlišuje, i toho, co máme společného. Přicházíme-li společně k Bohu při rodinné modlitbě, studiu evangelia a nedělním uctívání, vytváříme mezi sebou božská pouta.

Třetí klíčový vztah, který pěstujeme, je ten s našimi bližními. Tyto vztahy navazujeme s každým zvlášť – tím, že jsme citliví vůči potřebám druhých, že jim sloužíme a že jim poskytujeme ze svého času a talentů. Hluboce na mě zapůsobila jedna sestra, kterou sužovaly problémy plynoucí ze stárí a nemoci, avšak ona se rozhodla, že i když toho moc nezmůže, může alespoň naslouchat. A tak každý týden vyhledávala lidi, kteří vypadali ustaraně nebo zoufale, a trávila s nimi čas tak, že jim naslouchala. V životě mnoha lidí byla velikým požehnáním.

Čtvrtým klíčovým vztahem je ten, který máme sami se sebou. Možná to zní zvláště, že můžeme mít vztah i sami se sebou, ale je to tak. Někteří nejsou schopni vyjít sami se sebou. Celý den se kritizují a podceňují, až se časem začnou nenávidět. Chtěl bych vám doporučit, abyste zpomalili a věnovali trochu času tomu, abyste se lépe poznali. Jděte se projít do přírody, sledujte východ slunce, těšte se z Božích stvoření, přemítejte o pravdách znovuzřízeného evangelia a zjistěte, co znamenají pro vás osobně. Naučte se nahlížet na sebe tak, jako na vás nahlíží Nebeský Otec – jako na svou drahocennou dceru či syna s božským potenciálem.

Radujte se z čistého evangelia

Bratři a sestry, buďte moudří. Obráťte se k čistým naukovým vodám znovuzřízeného evangelia Ježíše Krista. Pijme z nich s radostí v jejich jednoduchosti a jasnosti. Nebesa jsou znovu otevřená. Evangelium Ježíše

Dublin, Irsko

Krista je znovu na zemi, a jeho prosté pravdy jsou bohatým zdrojem radosti!

Bratři a sestry, opravdu máme velký důvod k radosti. Pokud vám život, jeho uspěchané tempo či jiné obtíže brání tuto radost pocítovat, pak je možná teď ten správný čas k tomu, abyste se znovu zaměřili na to, na čem záleží nejvíce.

Síla nepramení ze zběsilé aktivity, ale z toho, že jste usazeni v pevném základu pravdy a světla. Pramení z toho, že věnujeme pozornost a úsilí základním zásadám znovuzřízeného evangelia Ježíše Krista. Pramení z toho, že dbáme na božské věci, na kterých záleží nejvíce.

Zjednodušte si trochu život. Učiňme změny nezbytné pro to, abychom se v životě znovu zaměřili na onu vznešenou krásu prosté a skromné cesty křesťanského učedníka

– cesty, která vždy vede k smysluplnému, radostnému a pokojnému životu. O to se modlím a zanechávám vám své požehnání v posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Mahatma Gandhi, v Larry Chang, *Wisdom for the Soul* (2006), 356.
2. Dallin H. Oaks, „Dobré, lepší, nejlepší“, *Liahona*, listopad 2007, 104.
3. Leonardo da Vinci, v John Cook, comp., *The Book of Positive Quotations*, 2nd ed. (1993), 262.
4. Vince Lombardi, v Donald T. Phillips, *Run to Win: Vince Lombardi on Coaching and Leadership* (2001), 92.
5. Lukáš 18:22.
6. Viz 1. Královská 19:12.
7. Viz Mosiáš 4:27.
8. 2. Nefi 25:26.
9. 1. Korintským 12:31; Eter 12:11.
10. Jan 14:6.
11. Žalm 46:10.
12. J. E. McCulloch, *Home: The Savior of Civilization* (1924), 42; viz také Conference Report, Apr. 1935, 116.